

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het pro forma, met het verzoek om een schikking, ingediende beroep d.d. 10 augustus 2010, ontvangen 11 augustus 2010, van X, hierna te noemen appelland, tegen het besluit van de examencommissie van de faculteit Rechtswetenschappen (FRW) van 16 juli 2010 betreffende het door appelland behaalde cijfer voor de door hem geschreven paper voor de cursus 'Elementair Privaatrecht B', van de bacheloropleiding 'Rechtsgelerdheid'. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij schrijven d.d. 23 augustus 2010, ontvangen op 24 augustus 2010.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, laten weten dat op 25 augustus 2010 een gesprek met appelland heeft plaatsgevonden maar dat de poging om hierbij te komen tot een minnelijke schikking gefaald heeft. Op 31 augustus 2010 heeft verweerster een verweerschrift ingediend. Bij schrijven van 7 september 2010, ontvangen op 8 september 2010, heeft appelland op dit verweerschrift gerepliceerd.

Op verzoek van appelland is de zitting, die aanvankelijk gepland stond op 16 september, verplaatst. Op 29 september 2010 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appelland aanwezig. Namens verweerster verscheen mr. dr. G. van Dijck. Tijdens de zitting zijn partijen in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Voor het vak 'Elementair Privaatrecht B' heeft appelland, gezamenlijk met een medestudent, een paper geschreven als tentamenopdracht. Deze paper werd beoordeeld met een onvoldoende. Studenten kregen de mogelijkheid om deze paper in te zien. Volgens appelland waren bij deze inzage erg veel studenten aanwezig waardoor hij slechts kort feedback van de docente kreeg, inhoudende, volgens appelland, dat hij meer literatuur had moeten invoegen en meer voorbeelden had moeten gebruiken.

Appelland heeft hierna een individuele herkansingsopdracht gemaakt. Voor deze paper heeft appelland wederom een onvoldoende behaald, terwijl de student waarmee hij samen de eerste opdracht heeft gemaakt wel een goed cijfer heeft behaald. Appelland is het niet eens met het cijfer dat door de docente is toegekend voor zijn herkansingsopdracht. Daarom heeft appelland om een onderhoud met de docente verzocht, met de bedoeling het cijfer naar boven bij te laten stellen. In de mailwisseling die door appelland bij de stukken is gevoegd geeft de docente aan hiertoe geen reden te zien omdat zij nog steeds achter het gegeven cijfer staat.

In zijn beroepschrift gaat appelland uitgebreid inhoudelijk in op de paper en op de door de docente op de paper geschreven opmerkingen in het kader van de beoordeling. Appelland geeft onder andere aan dat zijn paper een goede probleemstelling bevat – dit, naar zijn zeggen, in tegenstelling tot de paper van de medestudent, welke wel met een voldoende is beoordeeld -, dat de rode draad voldoende zichtbaar is en dat met betrekking tot de relevante elementen aanwijzingen voldoende werden uitgevoerd.

Appelland heeft zijn paper, samen met de paper van zijn voormalige groepsgeenoot die wel met een voldoende is beoordeeld, voorgelegd aan academici. Deze waren volgens appelland van mening dat de paper van appelland de beste paper was. Appelland is van mening dat hij zijn verdediging is geschaad omdat hij het beoordelingsformulier van de paper van deze medestudent niet heeft mogen inzien.

Verweester geeft aan dat studenten in koppels een paper hebben moeten schrijven als tentamenopdracht. Beide studenten van het koppel ontvingen hetzelfde cijfer. De papers zijn beoordeeld aan de hand van een vooraf door de docenten van het betreffende vak gezamenlijk opgesteld beoordelingsformulier en een daarop gebaseerd, vooraf geschreven antwoordmodel. Beide stukken zijn bij het dossier gevoegd. Studenten kregen de mogelijkheid om deze paper, voorzien van commentaar, in te zien en hierover vragen te stellen.

Appellant heeft, na het behalen van een onvoldoende, een individuele herkansingsopdracht gemaakt, welke volgens dezelfde procedure is beoordeeld. Appellant heeft voor deze paper wederom een onvoldoende behaald. Volgens verweester mist de paper van appellant een goede probleemstelling - de probleemstelling wijkt af van de opdracht en dit werkt door in de gehele paper -, is de rode draad niet voldoende zichtbaar en ontbreken er teveel relevante elementen. Het gegeven commentaar op de reguliere paper is onvoldoende verwerkt, aldus verweester. Met betrekking tot de verwijzing van appellant naar de door de medestudent geschreven paper, geeft verweester aan dat de paper van de medestudent op essentiële onderdelen uit het beoordelingsformulier is verbeterd ten opzichte van de eerste paper, in tegenstelling tot de paper van appellant.

Tijdens de reguliere inzage van de herkansingsopdracht heeft appellant de mogelijkheid gehad de paper, voorzien van opmerkingen door de docent, in te zien, en daarover vragen te stellen. Bij deze inzagemogelijkheid is appellant niet aanwezig geweest. Bij wijze van uitzondering heeft appellant vervolgens alsnog op een andere datum inzage gekregen in de beoordeling van zijn paper. Aan het verzoek van appellant om hierna in overleg te treden om het cijfer naar boven bij te stellen is niet tegemoet gekomen omdat de docente geen aanleiding zag het cijfer aan te passen. Daarnaast is verweester van mening dat appellant voldoende kansen heeft gehad tot inzage en het stellen van vragen.

Verweester geeft aan dat appellant in zijn beroepschrift geen bezwaar lijkt te maken tegen het beoordelingsformulier, terwijl dat leidend is geweest bij de beoordeling. Volgens verweester is het onjuist dat appellant zijn motivering uitsluitend baseert op de opmerkingen die op de paper zijn geschreven, omdat niet alle elementen uit het beoordelingsformulier tot uitdrukking komen in de opmerkingen die bij de tekst zijn geplaatst en andersom. Verweester geeft aan dat het niet realistisch is om van docenten, die grote hoeveelheden papers na hebben te kijken, te verwachten dat zij in aanvulling op het ingevulde beoordelingsformulier in de paper toelichten welke elementen er ontbreken c.q. gebrekkig zijn uitgewerkt, voor zover dit al mogelijk is. Dit gebeurt ook niet bij het nakijken van andere tentamens, aldus verweester.

Ter zitting stelt verweester dat de betreffende docente ervaren is in haar werk. Zij is al gedurende enkele jaren werkzaam als docente van het betreffende vak en is tevens de coördinator van het betreffende vak. Daarnaast meldt verweester dat het sectiehoofd de paper van appellant, in het kader van het ingestelde beroep, nogmaals, zij het marginaal, heeft beoordeeld. Hieruit werd de conclusie getrokken dat de beoordeling juist was, omdat de paper op een aantal punten, waaronder de probleemstelling, duidelijk tekortschiet.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61, lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweester zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweester niet in redelijkheid tot de gewraakte uitslag heeft kunnen komen. Bij een tentamen of examenonderdeel zoals een paper of een scriptie, gaat het om een beoordeling van het kennen en kunnen van een student. Het college

dient een marginale toets aan te leggen en kan derhalve niet treden in de inhoudelijke beoordeling van het kennen en kunnen van appellant. Het college oordeelt dan ook slechts over de vraag of verweerster bij de gevolgde procedure tijdens de beoordeling van de paper van appellant de nodige zorgvuldigheid heeft betracht.

Het is het college gebleken dat de paper van appellant is beoordeeld aan de hand van een vooraf door de docenten van het betreffende vak gezamenlijk opgesteld beoordelingsformulier, en een daarop gebaseerd, vooraf geschreven antwoordmodel dat uitgebreid en diep ingaat op de onderdelen die de paper zou moeten bevatten. Het beoordelingsformulier geeft nauwkeurig weer hoe de student op elk onderdeel van de paper scoort. De onderdelen die in dit formulier worden beoordeeld zijn onder andere de probleemstelling, de bespreking en verwerking van het geldende recht, de bespreking van de posities en argumenten in de literatuur en jurisprudentie en de samenhang tussen de probleemstelling en de conclusie. Tevens is in het formulier aandacht besteed aan de structuur, de inhoudsopgave, de bronvermelding en de Nederlandse taal. Het college overweegt dat de door verweerster gehanteerde normen bij de beoordeling van de paper het college niet als onredelijk voorkomen. In het kader van het beroep van appellant is de paper marginaal door een andere docent beoordeeld, wat niet heeft geleid tot een aanpassing van de eerste beoordeling van de docente. Tevens is gebleken dat de docente ervaren is in haar vak. Het college is van oordeel dat verweerster bij de beoordeling van de paper een deugdelijke procedure heeft gevolgd. Het college is van oordeel dat er geen aanwijzingen zijn dat de beoordeling van de paper niet correct zou zijn verlopen.

Daarbij dient te worden aangetekend dat de beoordeling, neergelegd in het beoordelingsformulier, zowel bij de inzage van de gezamenlijke paper, als bij de individuele inzage van de herkansingsopdracht aan de orde zijn gekomen en dat verweerster appellant in de gelegenheid heeft gesteld dit formulier in te zien en vragen te stellen over de beoordeling van zijn paper. Volgens art. 21 onder a van de Onderwijs- en Examenregeling van de bacheloropleiding 'Rechtsgeleerdheid' "wordt de student in de gelegenheid gesteld *zijn* tentamen in te zien". Dit recht op inzage is derhalve beperkt tot inzage in het eigen werk. Indien verweerster de mening is toegedaan dat de inzage van een student van een tentamen zich niet uitstrekt tot de inhoudelijke beoordeling van het werk van medestudenten, acht de commissie dit redelijk.

Gehoord de toelichting van verweerster en gelet op de overlegde documenten kan niet geconcludeerd worden dat verweerster onzorgvuldig zou hebben gehandeld, dan wel dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen.

Het college acht het beroep daarmee ongegrond.

Aldus besloten op 29 september 2010 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.